

Ministeren, og jeg skal tilføie, skjøndt jeg ikke heri tør vente at faae den samme Samstemning fra min ærede Collega tilhøire (Krieger), som jeg nys fik, at jeg troer, at en Meddelelse til Rigsdagen, efter hvad der hidtil har været Skik, maa forstaaes om en Meddelelse, der gennem Formændene kommer til alle Rigsdagens Medlemmers Kundskab, navnlig derved, at et Exemplar omdeles til hvert Medlem. Men forøvrigt have vi et bestemt Præcedens. Det var ved Bevillingen til Kjøbenhavns Søbestæfning bestemt, at derom skulde skee en Beretning til Rigsdagen, og af denne Beretning have vi altid faaet Enhver et Exemplar. Lad det imidlertid staae hen, men i hvert Fald maa det fordres, at Meddelelsen skeer fra Ministeren til Rigsdagens Formænd, som da bringe den til Thingenes Kundskab. — Jeg skal endnu tilføie et Ord om Forslaget under Nr. 14, idet jeg vil stemme for dette Forslag og ikke gjerne vil stemme for et Forslag uden i Henhold til en klar og sikker Opfattelse deraf. Hvad Meningens er af Ordene, naar Forslaget bliver vedtaget i denne Form, vil jo tilsidst blive at afgjøre af Domstolene, men jeg kan ikke tvivle om, at den høitærede Indenrigsminister befinder sig i Vildfarelse, naar han troer, at Ordene, som de staae, ikke kunne komme til Anvendelse paa Thing- og Arresthuse; jeg troer, at der til Grund for hans Fremstilling laa en Misforstaaelse, der til en vis Grad klarede af den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Vehmann). Naar er en Overenskomst, som den, der her tales om, frivillig? Den høitærede Indenrigsminister sagde, at Overenskomsten ikke er frivillig, naar den angaaer en Gjenstand, hvis Fremkaffelse af Communen Regjeringen kan fremtvinge. Nei, Overenskomstens Charakter kommer ikke an paa Gjenstanden. Lad os tage et concret Exempel: der er Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af et Thinghus for Odense, og der er tillige Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af et Thing- og Arresthus for adskillige Landjurisdictioner, som ligge omkring Odense. Regjeringen er berettiget til at fremtvinge, at hver af disse Communer tilveiebringer Localer i det nævnte Diemed, men Regjeringen er ikke berettiget til at tvinge de forskjellige Commu-

ner til at indgaae en Overenskomst om at tilveiebringe Localerne i Fælleskab. Odense kan ikke tvinges til at indgaae en Overenskomst med Bjerre Herred eller med Nasum Herred om at bygge i Fælleskab. Odense kan bygge alene, og Nasum Herred kan bygge alene, naar de kunne tilveiebringe Omkostningerne dertil, og derfor er — uafhængigt af at Gjenstandens Tilveiebringelse kan fremtvinges — Overenskomsten om at tilveiebringe Gjenstanden i Fælleskab frivillig, og det trods enhver senere Stadfæstelse af Regjeringen, som alene gaaer ud paa, at Regjeringen anseer det, som nu er fremkommet ved denne frivillige Overenskomst, for stillet til at opfylde det Formaal, som Regjeringen kunde fremtvinge; det er Betydningen af Regjeringens Stadfæstelse. Det Krav, vi have paa at faae Thing- og Arresthuse oprettede, forlange vi ikke skyldiggjort af hver enkelt Vedkommende for sig, det er nok, at de tilveiebringe det i Fælleskab paa den Maade, Ministeriet billiger; men selve Fælleskabets Indgaaelse er frivillig, og naar Endringsforslaget bliver vedtaget, som det foreligger, og som jeg vil stemme for det, er jeg overbevist om, at Domstolene ville erklære disse Overenskomster for frivillige.

Brasch: Jeg skal kun tillade mig at udtale, at det er mit Haab som det er mit Ønske, at den af Udvalget under Nr. 21 foreslaaede nye Paragraph ikke maa blive vedtaget. Jeg maa være af den bestemte Formening, at den i Communerne, efter deres smaa Forhold, vil fremkalde megen Vanskelighed. Man fordrer saaledes ved denne Paragraph, at der skal opstilles en Skatteindtægt. Nu sætter jeg, at der f. Ex. findes et enkelt Individ i en Commune — og jeg kjender Communer, hvor der findes saadanne Individier — der bærer $\frac{1}{10}$ Part af Communens Byrder. Sæt nu, at han befinder sig i saadanne Forhold, at han i et Aar ikke har haft nogenformelt Indtægt, saa vil han aldeles ikke kunne drages ind under Bestatningen. Det er det overordentligt Udienselig i disse Forhold. Naar man tager Formue- og Leiligheds skatten saaledes som den benyttes i Praxis, saa vil man i dette Tilfælde sige: Vi see bort fra og maae see bort fra de særlige